

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym
(druk nr 894)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym zmierza do modyfikacji obecnie obowiązującego systemu wynagradzania osób wchodzących w skład Rady Funduszu.

Dotychczas członkom Rady Funduszu przysługiwało wynagrodzenie wyłącznie za udział w posiedzeniu Rady. Rozwiązanie takie uznano za niewłaściwe w stosunku do kolegiального organu nadzorczego, prowadzącego swoje prace w sposób ciągły.

W noweli zaproponowano zastąpienie modelu wynagradzania za udział w posiedzeniu, wynagrodzeniem miesięcznym składającym się z dwóch części – stałej i zmiennej. W nowym art. 6 ust. 5 uzależniono wysokość wynagrodzenia w części zmiennej od obecności osób wchodzących w skład Rady Funduszu na posiedzeniach Rady oraz częstotliwości zwoływania jej posiedzeń w danym miesiącu.

Zgodnie z art. 6 ust. 5a, wysokość miesięcznego wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Funduszu ustalana będzie jako wielokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Maksymalną wysokość miesięcznego wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Funduszu określi w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, uwzględniając zakres wykonywanych zadań Rady, pełnioną funkcję oraz udział w jej posiedzeniach.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy został wniesiony jako przedłożenie rządowe, a w Sejmie zajmowała się nim Komisja Finansów Publicznych.

Ustawa nie była przedmiotem poprawek ani kontrowersji.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Maciej Telec
Główny Legislator